UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

gl.l.omnes.C.de præſcri.triginta, vel quadragin
annorum:& ita expreſsè in terminis ſequitur Ale
xan.in conſi.56.& conſi.63.in 4.vol. ¶ Non obſtat l.
cum quidam.§.diuus.ff.de vſur.quia ille tex.loquitur
de vſuris propriè,quę ſunt odioſæ,vt l.3.l.cum allegas
C.de vſuris: Sed † alimenta dotis ſunt debita marito
pro onera,& damna matrimonij, quæ ipſe ſubſtinet,
& pro ſuo intereſſe, & cōſequenter in fauorē ſuū
introducuntur;& ideo tales vſuræ dotis ita facilè non tol-
luntur tempore, quia ſunt fauorabiles, illasq; ēt ius
canonicum tolerat,& fouet cap.ſalubriter de vſuris,
in l.at qui natura.§.non tm̄.ff.de neg.geſtis cum ſi
milibus,& hoc etiam ſequitur Ale.in dicto ſuo cōſi.
ita reſpondet: Vel ſecundo, illud non contin
git ſimplici curſu longi tēporis,ſed ex pacto de nō
petendo expreſsè,vel tacitè facto, ſecundum Alexa.
poſt Iac.Butri.quem allegat,vt innuit etiam ibi li-
teram dicit,& gratior apud eum eſſes petendas nō
eſſe. Et ita in terminis noſtris reſpondet Alexa. in
conſilio 63.in 4.volum.in 5.colum. ꝙ ibi illud ſit in
vſurarum, quę debentur pro intereſſe,nec nō
propter onera: Itē ibi expreſsè creditor voluit remit-
tere vſuras,vt qa fortè debitor voluit illas ſoluere, &
creditor noluit recipere, vt apud eū eſſet gratior ad
alia per Iacobum Butr.in dicto §. diuus, & ſequit
Bar.in l.quæ dotis.ff.ſolut.matrimo.in 2.col. ¶ Non
obſtat † d.l.vt vſuras,quia ibi vſurę dotis dicūtur re-
miſſæ, nam vltra ꝙ maritus ſubſtinuerit onera ma-
trimonij,ipſe maritus expreſsè eas donauit vxori,
quæ donatio poſtea morte confirmatur,& ita intelli
git glo.& ſequitur Salice.& Ange.Aret.in d.§.fue
rant. Præterea ibi non dicitur, quod per de-
cem annos & vltra maritus ſteterit, quòd non petie-
rit,ſed dicit ſimpliciter,quòd non petijt,donec vixit,
quod poteſt intelligi, vt ſteterit per decem annos, &
centum & vltra,quia vita hominis poteſt eſſe centum
annorum l.fi.C.de ſacroſanc.eccle.Vel aliter reſpon-
deri ſecundum Alexan.in d.conſi.63.in 4. volu.in 5.
colum.¶ Vnum etiam multum videtur ſtringere cō
tra prędicta, quoniam ex quo dictus Thomas nūquā
fuit interpellatus à dicto Peregrino ſuper reſtitutio-
ne dotis,vel ſolutione alimentorum non potuit dici
in mora conſtitutus, & conſequēter nō debent ipſe,
& hæredes ſui ſimiliter teneri ad præſtationem vſu
rarum ſeu alimentorū dotis, argumēto l.ſi ex legati cā.
ff.de verborum ob,l.mora in prin.ff.de vſuris,l.vnica.
§.& cum actio.C. de rei vxor. actio.Sed reſponderi poteſt,
ꝙ ex quo dictus Thomas ſciuit ſe dotē recipiſſe,&
vxorem eius ſeorſum habitaſſe, conſequenter etiā ſci-
uit,& debuit ſe teneri ad alimēta ex cā dotis;quare abſq;
alia interpellatione dicitur conſtitutus in mora,quia
ipſo iure contrahitur mora irregularis,ex quo quis ſcit
ſe teneri ad alimenta alicui,& maximè,quando debē
tur ex cā oneroſa dotis,vt eſt tex.in d.l.libertis,quos.
ff.de manumiſſis,& melius probatur in l.cū vnus.§. ver-
bum ff.de alimen.& ciba.leg.vbi etiam præterita alimē
ta peti poſſunt abſq;,ꝙ facta fuerit interpellatio.Præ-
terea in materia noſtra alimenta,quæ debētur ex cau
ſa dotis propter onera matrimonij,præſtanda ſunt ab
eo,qui ſcit,vel ſcire debet ſe ad illa teneri, poſt bienniū
à die,quo tenebatur dotem ſoluere, abſq; alia inter-
pellatione,nam ex tali curſu temporis conſtituitur à
iure in mora irregulari,vt ipſe teneatur ad vſuras,ſeu
alimenta dotis,vt eſt caſus,& ibi Bal.in d.l.fi.§.præte-
rea,& ibi ſupra.C.de iur.dotium:quinimmo,vt mihi
relatum fuit dictū Peregrinus ſæpe interpellauit dictū
Thomam eius patrem,vt ſibi deberet dotem vxoris
ſuæ reſtituere, vt inde poſſet ſubſtinere onera matri-
monij,vt in proceſſu ꝓbabitur,ergo ſequitur, ꝙ fuit
conſtitutus in mora regulari per prędicta:& hæc quo
ad primum dubium ſufficiāt.¶ Venio ad ſ̄m,in quo
27 nō inſiſtendo in verbis,concludo,† dictū Peregrinū
poſſe petere,& conſequi ab hæredibus dicti Thomæ
ſumptus,& expenſas,quas fecit in reparando,& con
ſtruendo domum paternam, qm̄ ex quo expendit de
pecunijs acquiſitis ſuo labore,& induſtria,ſequitur,ꝙ
illas ab hæredibus paternis pōt conſequi,vt eſt tex.&
ibi Bar.Bal.Sal.Pau.de Caſt.& Alex. in l.ſi filius. C.de
neg.geſtis,vbi id, quod expendit filius de bonis aduē-
titijs in re paterna non vr̄ expendiſſe animo donādi,
ſed potius repetēdi,& ſic in dubio præſumitur: ita di-
cūt doctores cōiter per illum tex.& hoc qn̄ id, quod
expendit filius pro patre,erat magnū,attenta cōditio
ne perſonarū,vt ibi per Sal.& do.Alex.& no. in l.ali-
menta eodem tit.& facit,quod expreſsè dixit Pau.de
Caſtro in l.ſi negotiū.C.de neg.geſt.facit etiā,nā ſi pa-
ter fecit ſumptus in ædificando in re, ſeu domo filij,
in qua patri debebat̄ vſusfructus, fratres poſſunt do-
mū illā retinere, donec ſibi ſoluant̄ pro parte ſua ex-
pēſæ,& hoc,qn̄ pater feciſſet magnā expēſā,vt voluit
Bal.in auth.excipitur in fi.C.de bonis,quæ libe.Ergo
ſimiliter,parique rōne dicendū eſt,ſi filius fecerit ma
gnam expenſam in ædificando,& reparādo domum
paternam,ꝙ poſt mortem illius poſſit ab hæredibus,
& à fratribus ſuis petere,& conſequi illas expēſas, ex
quo in dubio non dr̄ eas feciſſe animo donādi,ſed re
petendi.¶ Quoad tertium,cōcludēdum eſt,ꝙ ipſe Pe
regrinus poſſit pro parte ſua euincere id,qđ alienauit
28 pr̄ de bonis maternis:† qm̄ ex quo dictus Peregrinus
abſtinuit ſe ab hæreditate paterna,abſq; dubio poteſt
euincere omne alienatum à patre in præiudiciū dicti
Peregrini de bonis maternis:iſta ē cōis,& vera cōclu-
ſio,à qua non reperio aliquem diſcrepare l.fi.§. in cō-
putatione.C.de iu.delib.vbi do. Alex.& Pau.de Caſt.
hoc latiſſimè examinant;& idem tangit Bal. in l.j.C.
de bonis mater.& doc.in l.cum à matre.C.de rei vēd.
29 Sed maius dubium eſt,† qn̄ filius adiret hęreditatem
patris,vel illi ſe immiſceret cū beneficio legis,& inuē
tarij, an tūc poſſit euincere rem maternā à patre ſuo
alienatam,& pro qua parte,& Paul.de Caſtr.in d.§.in
cōputatione cōcludit, ꝙ aut fuit inſtitutus in re cer-
ta,dato alio cohærede,& pōt euincere,nec repellitur
exceptione,aut fuit inſtitutus in quota,& ſic in parte
vniuerſali,& tunc repellitur,quatenus ipſe de hæredi
tate haberet deductis debitis,etiā ſi haberet pro legi-
tima tm̄ & conſequenter non poſſet habere,niſi qua
tenus ſibi daret̄:& ideò melius eſt in caſu noſtro,vt fi
lius ſe abſtineat,vt poſſit in totum cōſequi,& euince-
re id,quod fuit à patre alienatum. Laus Deo.

S V M M A R I V M.

1 *Petitio hæreditatis datur nedum primo,ſed etiā ſecundo,& mediato hæredi.*
2 *Concluſio libelli attendenda ad cognoſcendum,quod remediū fuerit intentatum.*
3 *In interdictorum bonorum* } *quid principaliter petatur,& concludatur.*
4 *In remedio.l.ſi.C.de edic.diu.Adr.tol.* } *quid principaliter petatur,& concludatur.*
5 *In petitione hæreditatis.* } *quid principaliter petatur,& concludatur.*
6 *Rei vendicatio quando cū hæreditatis petitione cumulatur, quid in libello petatur.*
7 *Sentētia in iudicio petitionis hr̄ditatis quomodo ſit proferenda.*
8 *Sententia debet eſſe conformis petitioni,& libello,alioquin eſſet inualida.*
9 *In iudicio petitionis hæreditatis, & interdicti quorum bonorum vt quis obtineat,quid requiratur.*
10 *Petitione hæreditatis agi nō poteſt contra eum,qui emit rē ſingularē hæreditariā ſiue bona,ſiue mala fide,& ſcienter, & ſic cōtra titulo poſſidentem,dummodo titulus ſit validus, & ordinatus ad habendum ius in re,ſecus ſi eſſet inualidus.*

EPITOME.

PETITIONEM hæreditas fuiſſe intentatã, & à ſnĩa ſuper ea lata tãquam malè, & iniquè lata potuiſſe appellari, hic demonſtratur.

CONSILIVM LIII.

VISO proceſſu cauſæ viſaque ſententia la-
ta per dominum Poteſtatem Rauennæ, cõ
cludo ſententiam ipſius domini Poteſtatis
latam cõtra Petrum Sambum fore, & eſſe
iniquam, & iniuſtam: & præſuppono, ꝙ pro parte dñę
Catherinæ tutricis Melchioris filij fuit intentata peti
1 tio hæreditatis, † quæ datur nedum primo hr̃di ſed ẽt
ſecũdo, & mediato. l. 3. ff. de petitio. hæreditatis. Vnde
pro parte dicti Melchioris pupilli, ꝗ fuit, & eſt hr̃s pa-
tris Melchioris, ꝗ ſucceſſit patri ſuo Bartholomæo, ꝗ
Bartholomæus ſucceſſit matri ſuæ dominæ Agneti
ex teſtõ, & ſic in effectu dictus Melchior iunior ſuc-
ceſſiſſe dicitur ipſi dominæ Agneti mediantibus pr̃e,
& auo ſuo, potuit agi petitione hæreditatis reſpectu
hæreditatis, & bonorum dominę Agnetis, vt in d. l. 3.
Quòd autẽ fuerit intentata petitio hæreditatis, & nõ
interdictum quorum bonorum, nec remedium l. fin.
C. de edict. diui Adr. tol. (quæ tria remedia competũt
hæredi pro adipiſcendo poſſeſſionem bonorũ hære-
ditariorum, vt declarant Bar. & alij in d. l. fi. in verſic.
ſumus expediti &c.) oſtenditur ſatis clarè ex medio
2 concludendi, nam † concluſio libelli ſemper eſt attẽ-
denda ad cognoſcendum, quod remedium fuerit in-
tentatum ad tradita per Innocentium in cap. ſuper li-
teris extra de reſcriptis, & per Bartolum in l. j. in prin.
3 ff. de eden. † qm̃ in interdicto quorum bonorum, qđ
aptitudine eſt vniuerſale, & actu poteſt eſſe ſingulare
vt habetur in l. 2. C. quorum bono. & in l. j. in fin. ff. eo-
dem, non petitur principaliter, neque cõcluditur quẽ
declarari, ſeu pronunciari hæredem eſſe, ſed poſſeſſo
rem conſtitui, vel poſſeſſionem ſibi tradi. l. j. C. quorũ
4 bonorum, & l. j. ff. eodem tit. † Similiter in remedio l.
fi. C. de edic. diui Adri. tollen. petitur hæredem ſcri-
ptum in teſtamento debere immitti in poſſeſſionem
non autem pronunciari ſe hęredem. l. j. l. 2. & l. fi. C. de
5 edicto diui Adrian. tollen. ibique doct. † In petitione
autem hæreditatis principaliter petitur pronunciari,
& declarari quem eſſe hęredem, ſeu hæreditatem ad
ſe ſpectare in totum, vel pro parte, & ſucceſſiuè per of
ficium iudicis aduerſarium poſſeſſorem cogi ad reſti
tuẽdum id, quod ipſe poſſidet, tex. eſt clarus in l. licet,
& ibi Bar. ff. de petitio. hæreditatis, & Bart. in d. l. j. C.
quorum bonorum, ibiq; optimè per Salicetum. Sed
pro parte dictæ tutricis petitum fuit principaliter prę
dicta omnia vera eſſe, & ſic ipſum Melchiorem iuniõ
rem in effectu eſſe hæredem dominæ Agnetis mediã
tibus alijs, de quibus in libello, in quo ita propoſitũ,
& narratum fuit, item & ſucceſſiuè petitum, ꝙ per of
ficiũ iudicis conſignet̃ poſſeſſio, actori & ponatur in
poſſeſſione corporali dictæ terræ, de qua agitur: quæ
conueniunt dumtaxat remedio petitionis hæredita-
tis, vt in d. l. licet, & non interdicto quorum bonorũ,
nec remedio. l. fi. C. de edic. diui Adrian. tollen. vt ex
prædictis colligitur, nec rei vendicationi, in qua con
cluditur, ꝙ per iudicem actor declaretur, ſeu pronun
tietur dominus rei, & aduerſarius cogatur ad reſtituẽ
dam poſſeſſionem. l. in rem in princ. ff. de rei vendica.
6 † Et ideo in caſu, quo rei vendicatio cum petitione
hæreditatis cumularetur, in libello deberet peti acto
rem declarari eſſe hæredem, & dominum, & aduerſa
rium ad reſtitutionem condemnari, vt colligitur ex
ijs, quæ ponit Bal. in l. 2. C. de peti. hæredit. Ergo in ca-
ſu nr̃o dr̃ intentata petitio hæreditatis, & nõ aliud re-
medium. ¶ Ex quibus infero, ꝙ à ſententia lata in hoc
iudicio potuit, & poteſt appellari, vt dicit Bar. in l. j.
C. quorum bonorum circa finem, & ſequuntur cæte-
ri maximè Salicet. in rubric. eodem titu. circa fi[illegible]
ac etiã in dicta l. j. ¶ Stantibus præmiſſis, modo [illegible]
do ſnĩam latam fuiſſe iniquam, & iniuſtam, & per iu-
dicem appellationis pronunciandum eſſe malè, & in-
iuſtè fuiſſe iudicatum, & bene fuiſſe appellatũ. Et in
7 primis † quia in iudicio petitionis hæreditatis iudex
nõ debet ſimpliciter, nec principaliter pñũciare acto-
rem eſſe ponẽdũ in poſſeſſionem rerum, ſeu aduerſa-
rium condemnari ad relaxandũ poſſeſſionem, vel [illegible]
de qua agitur, ſed principaliter pronunciare actorem
eſſe hæredem, & ſucceſſiuè poſtea, vt ſupra dictũ eſt,
ad hoc, vt ſentẽtia ſit confirmis petitioni, & libello,
8 † prout eſſe debet, alioquin ſententia eſſet inualida,
licet heli extra de ſimon. l. vt fundus. ff. cõm[illegible]
pomponius §. in negotijs ff. de nego. geſt. ca. [illegible]
cep. cum ſimil. & ita expreſsè vult Bart. in l. j. [illegible]
bon. ibique docto. communiter: ſed in caſu no[illegible]
dex pronunciauit ſimpliciter actorem eſſe imm[illegible]
dum in poſſeſſionem, & aduerſarium debere rela[illegible]
re &c. ergo huiuſmodi ſententia tanquam non con
9 formis libello debet dici inualida. ¶ Secũdo ꝓ hoc,
vt qs obtineat in iudicio petitionis hæreditatis & in-
terdicti quorũ bonorũ, requiritur, ꝙ probetur defun-
ctum, de cuius bonis, & hęreditate agit̃ tẽpore mor-
tis ſuæ rem, de qua agitur, poſſediſſe, ſeu ſaltem de-
nuiſſe, alioquin actor nõ obtineret, vt eſt tex. in l. [illegible]
edicto. C. quorum bon. iuncta. l. j. in prin. ff. eo. & l. [illegible]
tantum ff. de petit. hæredit. & declarant Bar. & alij in d.
l. j. C. quorum bon. & Salicet. in rubric. C. eod. titu. in
verſi. ſed nunc quæro &c. ſed in caſu noſtro domi[na]
Agnes, de cuius bonis, & hæreditate agitur, tp̃e mor-
tis ſuæ non poſſidebat, nec detinebat petiam terræ, ſu-
per qua vertitur iudicium, ſed ipſe Petrus tp̃e mortis
ipſius dominæ Agnetis dictam rem poſſidebat, & de-
tinebat, prout nunc de præſenti detinet, & [illegible]
probatũ fuit, & melius probabitur in iudicio appella
tionis: Quinimmo probabitur, prout in cauſa appella
tionis probari põt, argumento l. per hanc C. de tem.
appell. cum in prima inſtantia hoc non ſit probatum,
neq; teſtes ſuper hoc fuerint examinati, videlicet quã-
dam Tyberium, viuente ipſa domina Agnete, poſſe-
diſſe, & de manu ipſius Tyberij dictũ Petrum habuiſ-
ſe, & ab illo tempore citra, & ſic etiam tempore mor-
tis dictæ dominæ Agnetis ſemper poſſediſſe dictam pe-
tiam terræ, prout nunc etiam poſſidet, ergo ex hoc
excludetur, ꝙ domina Agnes tempore mortis ſuæ
nõ poſſedit, argumento l. ſi vt certo §. ſi duobus vehi-
culum ff. commoda l. 3. §. ex contrario ff. de acq. poſſ.
& per Bartol. in l. j. in fin. ff. vti poſſid. Nec dici poteſt
ꝙ dictus Petrus tẽpore mortis dominæ Agnetis poſſe-
derit, ſeu detinuerit iure familiaritatis, quoniam
cum poſſederit ex titulo emptionis, quem à Tyberio
habuit, non dicitur iure familiaritatis, ſed ſuo nomi-
ne poſſediſſe, argumento eorum, quæ dicunt doct.
in l. iure familiaritatis ff. de acquir. poſſ. iuncta l. [illegible]
dam mulier cum ibi no. ff. de rei vendicat. Nec mala
fides Petri, qui ſcienter emit rem, de qua agitur, a
ipſo Tyberio, excludit ipſius poſſeſſionem, argumen-
to l. etiam §. ſiquis ſciens, & per glo. in l. nec vllam
omnibus ff. de petitio. hære. ¶ Tertio prædicta fir-
10 firmantur, † petitio hęreditatis non datur contra ti-
lo poſſidentem, quia etiam mala fide emiſſet rem
gularem hæreditariam, niſi quando titulus eſſet in-
ualidus, vt quia emiſſet rem poſt motam contro-
ſiam, quia tunc titulus habetur pro non titulo
2. vbi Bal. & alij. C. de petit. hęred. vel eſſet titulo

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

[illegible] improbatus, vt qa à lege ꝓhibitus iuxta l.nec vl [illegible] oĩbus.ff.de petitio. hr̃ditatis. Et ex eo, ꝙ quis eſ[illegible]do, & emiſſet ſcienter, & cũ mala fide, titulus nõ [illegible] inualidus, nec habetur pro nõ titulo, quinim[illegible] talis eſſet titulus ſufficiẽs ad excludẽdã petitionẽ [illegible]tatis, & hoc qñ quis emiſſet rem ſingularẽ hære[illegible]riã, vt voluit glo.not.in fi.verb.in d.l.2.C.de peti. [illegible] cũ qua Azo, Iaco.Butri.& cæteri doct.ꝑ tran[illegible] cõmuniter, & gl.magna in fi.ver.in l.ẽt.§.ſi quis [illegible] vbi hoc idẽ voluit Bar.& ẽ ille bon⁹ tex. ad hoc. [illegible] petit.hr̃di.& ẽ gl.magna in d.l.nec vllã §. oĩbus: [illegible] hæc eſt regula infallibilis, ꝙ contra eũ, qui emit [illegible] ſingularẽ hæreditariã ſiue bona, ſiue mala fide, [illegible]enter, non põt agi petitione hæreditatis, dũmo[illegible]lus ſit validus, & ordinatus ad habendũ ius in [illegible]ta not.per Bal.in l.cogi in penult.col.C.de peti. [illegible] vt vult gl.in d.l.2.& in d.§.ſi qs ſciens, quãuis in [illegible]ore vniuerſali, & hæreditatis diſtinguat ĩter em[illegible] bonæ fidei, & malæ fidei, vt habet̃ in d.l.2.Si ve[illegible] titulus eſſet inualid⁹, vt qa haberet̃ ꝑ nõ titulo, tũc [illegible]ſtinctè daret̃ petitio hr̃ditatis, ſiue eſſet vniuerſi[illegible] res ſingularis, q̃ fuiſſet vẽdita, vt ĩ d.l. nec vllã [illegible] in caſu noſtro Petrus ante motã controuerſiã [illegible] rem ſingularẽ hæreditariam, & ſic illam habuit [illegible] titulo valido, & nõ reprobato, ergo contra eũ non [illegible] agi petitione hæreditatis, ſiue ipſe ſciuerit ſe [illegible] emere rem hæreditatis dictæ dominæ Agnetis, ſiue [illegible] ignorauerit, & ſic ſiue in bona, ſiue in mala fide fue[illegible] [illegible] enim, quod debebat intentari, & compe[illegible] [illegible] Melchiori iuniori aduerſus dictum Petrũ [illegible], erat remedium rei vendicationis, quod [illegible]redi, vt domino aduerſus poſſeſſorẽ rei ſin[illegible] hæreditariæ, quando illam habuit ex titulo [illegible] ẽt cum mala fide, vt in l.2.in fi.iuncta gl.& [illegible] C.de pet. hære. Et ex his apparet reſponſum [illegible] poſſent in contrarium adduci. Laus Deo.

SVMMARIVM.

[illegible] ſcriptus in teſtamento poſt mortem teſtatoris poſſeſſionẽ [illegible], quæ defunctus poſſidebat, propria auctoritate ingre[illegible] apprehendere poteſt, & in illa debet manu teneri ex re[illegible] l.fin.C.de edic.diui adri.tollen.

[illegible] l.fina.C.de edict.diui adria.tollen.hæredi ſcripto da[illegible] modo, vt de nouo in bonorum hæreditatis poſſeſſionem [illegible], ſed etiam, vt in poſſeſſione iam apprehenſa fortè ꝓ[illegible] auctoritate confirmetur.

[illegible] remedio d.l.fi.quis ſit legitimus contradictor.

[illegible] ſemper inſtitutus ſubſtituto præfertur.

[illegible] ſcriptus quoad poſſeſſionem bonorum à teſtatore poſſeſ[illegible] vel de nouo acquirendam, vel retinendã omnibus alijs [illegible] præferri debet.

[illegible] in remedio d.l.fi. nõ admittit̃ exceptio incapacitatis.

[illegible], qui impunè offendi poteſt, eſt inteſtabilis, & teſtamen[illegible] ab eo factũ nullum eſt, & æquiparatur deportato nu.10.

Teſtamenti nullitas, & inualiditas in remedio d.l.fin.contra hę[illegible] ſcriptum opponi non poteſt.

Teſtamentum banniti per reſtitutionem ſuperuenientem valida[illegible], & confirmatur.

[illegible] ex forma ſtatutorum in totum nec deportato, nec rele[illegible], nec excommunicato, ęquiparatur, & extra locum, à quo [illegible] eſt, ſecundum ius commune rectè teſtatur.

11 [illegible] eſt turpis perſona, & infamis ſaltem infamia facti;

12 [illegible] à fratre inſtituta hærede, alij fratres, vel ſorores de inof[illegible] rectè agunt.

13 [illegible] fundamẽtũ alicui⁹, debet ab eo ꝓbari, alioquin ſuccũbit,

14 [illegible] de inofficioſo teſtõ contra teſtamentũ fratris, q turpẽ [illegible] inſtituit, ſolũ fratribus vtrinque cõiunctis competit:

15 [illegible] ſpuriis etiam legitimatis, nec infamibus ſaltem infa[illegible] facti, nec ijs, qui ſolum cognati ſunt, & non agnati:

16 Spurij ſolum cognati, & non agnati ſunt.

17 Legitimatus dicitur ad famam reſtitutus.

18 In eo tamen aliqua adhuc infamia remanet.

19 Et maximè in nato ex adulterio, & nefario coitu.

20 Legitimati in emphyteoſi eccleſiaſtica, & in feudo ſuccedere nequeunt.

21 In remedio l.fi.C.de edic.diui adr.toll. cõtra hæredem ſcriptum in teſtamento fratris de inofficioſo non poteſt opponi, nec ꝙ ſit inſtituta turpis perſona.

22 Frater, turpi perſona à fratre inſtituta, non dicit teſtamentum inofficioſum, ſi fuiſſet aliquis ſubſtitutus vulgariter.

23 Cohæres per ius accreſcendi admittitur contra, vel ſaltem præter mentem teſtatoris.

24 Poſſeſſionis apprehenſio illarum rerum, quas alter prius iuſto titulo poſſidebat, non valet, neque præiudicat, eo non citato.

25 Bannitus per ſententiam, vel reſcriptum reſtitutus habetur etiã pro bannito, & impunè offendi poteſt, donec de libro bannitorum cancellatus non ſit. Contra num.27.

Et qñ bãnitus, q fuit abſolut⁹, debeat realiter cãcellari ad hoc, vt abſolutio illi proſit, & qñ ſimplex abſolutio ſufficiat num.35.

26 Legatus ſolus in arduis, & atrocioribus non diſponit: ſolus tamen cognoſcit de cauſis omnibus etiam grauibus nu. 38. Et ibi quomodo prius dictum intelligatur.

27 Bannum, omniſq́; eius effectus ex ſola gratia, vel ſententia tollitur etiam abſque cancellatione reali.

28 Inſtrumenta incamerata, & in archiuo publico poſita notorium inducunt.

29 Pacis conuentio, vt banniti de banno cancellari debeant, adimpletur per ſolam ſententiam, & declarationem ſuperioris, quãuis actualiter non fuerint cancellati.

30 Bannitus ſoluens condemnationem ipſo iure liberatur, etiam ſi realiter non ſit cancellatus.

31 Inſtrumentum nullũ non venit appellatione publici inſtrumẽti.

32 Bannitum occidens punitur de homicidio, ſi bannum eſſet nullũ, & occidens hoc ſcire debuiſſet.

33 Offendes rebannitũ ſed nondum cancellatũ, an excuſetur à pœna.

34 Bãnit⁹ publicè, & manifeſtè à ſupiore tollerat⁹ ẽ tut⁹ abſq; alio ſaluoconductu, & cancellatione, vt nequeat impunè offendi.

36 Legatus omnes cauſas prouinciæ etiam graues ſolus cognoſcit, & determinat, & num.38.

37 Bannitũ eſſe abſolutum, ſed nondum cancellatum quid operetur.

38 Legatus de latere in prouincia ſolus abſque conſenſu alterius bãnitum poteſt rebannire.

39 Bãnitũ rebãnire ſiue ꝑ gratiã, ſiue ꝑ ſententiã ad quem ſpectet.

40 Hæredi inſtituto licitum eſt bonorum defuncti poſſeſſionem ingredi, illaque tenere.

41 Fideicommiſſarius de manu hæredis grauati, & non propria auctoritate capere debet,

42 Niſi poſt euentum conditionis hæres grauatus in mora fuiſſet.

EPITOME.

HAERES ſcriptus in teſtamento non abolito, nec cãcellato ex remedio l.fi.C. de edic. diui adr.tol. poſſeſſionem bonorum, quę teſtator mortis tempore tenuit, atque poſſedit, eſt omnino immitẽdus, aut ſi in poſſeſſione ſit, eſt in illa confirmandus, & manu tenendus, non obſtante quacunq; exceptione nullitatis, ſeu inualiditatis teſtamenti, aut incapacitatis hęredis ſcriptis, ſeu alia concernente cauſam petitorij.

CONSILIVM LIIII.

AD FAVOREM dominæ Frãciſcæ in teſtamento Nicolai hæredis inſtitutæ, contra ſorores olim domini Nicolai, in primis facit, qa præfatus Nicolaus teſtator tempore eius mortis, & ante poſſedit poſſeſſionem, & bona, de quibus
1 agitur, vt dicitur probatũ eſſe, † ergo licitum fuit dictæ dominæ Franciſcæ hæredi inſtitutæ in teſtamento dicti Nicolai poſt mortem teſtatoris ingredi, & apprehendere poſſeſſionem dictorum bonorum propria auctoritate, & abſque licentia, & auctoritate